

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ
ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРНИХ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ
КАФЕДРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

Анотація до творчого проєкту

«ЧЕКАЮЧИ НА ГОДО»

роль Естрагона за п'єсою Семюеля Беккета
здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти
Спеціальність – 026 «Сценічне мистецтво»
ОП «Акторська майстерність та продюсування».

Переверзєв Артем Олександрович

Керівник творчого проєкту - нар. арт. України, проф. Сомов Лев Миколайович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

Естрагон — один із двох головних героїв роману Семюеля Беккета «В очікуванні Годо».

Естрагон представляє імпульсивну, спрощену сторону двох головних героїв, значною мірою контрастуючи з обережним інтелектуалізмом і багатослівністю його супутника Володимира. Він мало піклується про зовнішній вигляд, і здебільшого стурбований їжею та сном (на превеликий жаль Володимира). Через свій песимістичний погляд на життя він втратив будь-яку надію на будь-яке полегшення їхніх страждань і ставиться до «Годо» з підозрою. Можливо, це пов'язано з тим, що Естрагону доводиться хвилюватися набагато більше. З них двох найбільше фізично страждає Естрагон. Лагі б'є його ногами, зазнає численних падінь і щовечора його б'є банда головорізів. Він також відчуває великі труднощі з черевиками. У першій дії вони не підходять і завдають йому болю. Наприкінці акту він з огидою залишає їх на узбіччі. У другій дії він знаходить їх на тому самому місці, яке тепер таємничим чином підходить йому. Цей фокус черевика (з точки зору персонажа, зосередженого на нозі) можна

інтерпретувати як символ його нижчого статусу і його «землястої» природи (наприклад, його любов до моркви, редиски тощо).

Естрагон має мізантропічний погляд на людство: він вважає людей «неосвіченими мавпами» і, здається, хоче, щоб вони залишили його в спокої. Однак він дуже прив'язаний до Володимира (незважаючи на те, що іноді з ним свариться): йому потрібен захист, і Володимир його забезпечує. Естрагон часто розглядається як дитина дорослого Володимира, і тому шукає в ньому батьківської безпеки. Його не хвилюють ні релігійні, ні філософські питання. По-перше, він ніколи навіть не чув про двох розбійників, розіп'ятих разом з Христом, і якщо Євангелія розходяться, то «це все», і будь-яка подальша дискусія марна і абсурдна.

Естрагон, однак, залежить від Володимира, і по суті він виконує те, що Володимир каже йому робити. Наприклад, Володимир доглядає за чоботями Естрагона, він нормує моркву, ріпу та редьку, він втішає біль Естрагона, і він нагадує Естрагону про необхідність чекати Годо. Естрагон іноді припускає, що краще б вони розлучилися, але він ніколи не залишає Володимира надовго. По суті, Естрагон менш розумний; йому треба все пояснити, і він, по суті, настільки збентежений життям, що йому потрібно мати когось, хто б за ним піклувався. Однак Естрагона не слід списувати з рахунків просто як дитячого простака. Він легко зрівняється з Володимиром у словесній сутичці (він завдає найвищої образи, назвавши Володимира «Критиком!»). Він також демонструє мистецьку сторону і навіть стверджує, що колись був поетом. Його короткий, але спонукальний монолог про «карти Святої Землі» дуже поетичний. Він навіть спроможний процитувати деяких відомих поетів.

Естрагону дається, мабуть, найменший опис у п'єсі. Його лише описують як одягненого в «лахміття», кульгає і легший за Володимира. Однак через його досить ненажерливий характер його часто називають невисоким і трохи товстим (порівняно з часто високим і сухорлявим Володимиром). Його одяг зазвичай трохи брудніший, ніж у Володимира, і, здається, у набагато гіршому стані.